

σας. Τούτων ὁ ἰγ' ἐστὶ περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος κατὰ Λατίνων. Ἐξεδόθη ἐν Τεργοβύστφ ἐν ἔτει 1710 (α).

Ἰωάννης Ζωναρᾶς, Κωνσταντινουπολίτης, μέγας Δρουγγάριος τῆς βίγλης καὶ πρῶτος γραμματεὺς τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξίου. Ὁ Ζωναρᾶς μετὰ τὸν θάνατον τῆς γυναικὸς καὶ τῶν ἑαυτοῦ τέκνων καταλιπὼν τὰς βασιλείους τιμὰς ἀπεχώρησεν εἰς μοναστήριον, ὅπου ἔλαβε τὸ σχῆμα τοῦ μοναχοῦ. Ἐτελεύτησεν ἐν τῷ ἐν Ἀθῶνι μοναστηρίῳ τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ ἐτῶν 88. Ἐγραψε δὲ ποιήματά τινα περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος κατὰ Λατίνων, ὧν μνεῖαν ποιεῖται ὁ Καβέος, καὶ Κανόνα δογματικὸν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον, οὗ ἕκαστον τροπᾶριον ὑπόθεσιν ἔχει αἱρέσιν τινα, οἷον τὴν τοῦ Ἀρείου, τοῦ Σαβελλίου, τοῦ Μακεδονίου, τοῦ Ἀπολιναρίου κτλ. τὸ δὲ τελευταῖον τροπᾶριον τῆς ἴ' ᾠδῆς τὴν τῶν Λατίνων. Ἔστι δὲ τὸ ἐξῆς: „Σκεπάσαις, ὦ Παρθένε, ποιμένην τὴν σὴν, καὶ δεινῆς ἀποστήσαις αἱρέσεως τῶν Ἰταλῶν, δύο μὲν ἀρχὰς ἐπὶ τῆς μιᾶς δογματιζόντων φύσεως, Πνεύματος διττὰς δὲ τοῦ παντουργοῦ λεγόντων ἐκπορεύσεις, ξένως καὶ ἀσυνήθως, ὧν περ τῆς πλάνης ἡμᾶς λύτρωσαι“. Ἐξεδόθη ὑπὸ Κοτελερίου ἐν Eccles. graec. monum. tom. 3 (β).

Μιχαὴλ Γλυκᾶς, Βυζάντιος, ἤχημαζε περὶ τὸ ἔτος 1150. Σφάλλεται ὁ Οὐδίνος λέγων (γ) ὅτι ὁ Γλυκᾶς ἤχημαζεν ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου ἐν ἔτει 1450. Ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Γλυκᾶ δείκνυται σαφέστατα ὅτι ἔζη ἐπὶ τῶν

(α) Βλ. Ἀσωπίου Ἱστορίαν τῶν Ἑλλήνων ποιητῶν καὶ συγγραφέων σελ. 852. Ἐν Ἀθήναις 1850.

(β) Fabricii Biblioth. Graec. Tom. XI. p. 223.

(γ) Comment. de scriptor. ecclesiast. Tom. 3. p. 2522.

